

1. Parte común

1.1 Lingua galega

1.1.1 Contidos

- Lectura comprensiva, análise e comentario de textos de natureza diversa e cun nivel de dificultade adaptado aos obxectivos propios da etapa postobrigatoria.
- Produción de textos orais e escritos respectuosos coas regras de coherencia, cohesión, adecuación, presentación e corrección ortográfica que facilitan a comunicación lingüística.
- Elaboración de exposicións orais e composicións escritas realizadas de xeito documentado e cun vocabulario rigoroso, que lle proporcionen ao alumnado os rudimentos do discurso científico.
- Aplicación e respecto polas normas básicas que rexen o intercambio e a interacción comunicativa.
- Busca, obtención, selección e integración de información procedente de fontes bibliográficas e audiovisuais proporcionadas polas bibliotecas e polas tecnoloxías da información.
- Valoración da nosa lingua como elemento de identidade colectiva e consideración positiva do esforzo e o compromiso individual a prol da normalización lingüística.

Lingua e texto

- Propiedades do texto: a coherencia e a cohesión. Análise de procedementos lingüísticos básicos e aplicación ás propias producións. A progresión temática.
- Fonética e fonoloxía. Descrición de fonemas.
- Variedades dialectais. Bloques e áreas dialectais. Principais trazos fonéticos, morfolóxicos e sintácticos. O texto dialectal.
- Estrutura e formación de palabras. Tipos de morfemas e análise morfolóxica.
- Sintaxe: unidades e funcións sintácticas. Análise sintáctica.
- Semántica: campos semánticos. Relacións e cambios semánticos. Definición de palabras.
- Reflexión e comprensión dos principais conceptos de lingüística xeral que teñen que ver coa comunicación e a linguaxe: comunicación, linguaxe, lingua, unidades lingüísticas, signo lingüístico, funcionalidade lingüística e disciplinas lingüísticas.
- Reflexión sobre o concepto de rexistro lingüístico, os seus tipos e as súas manifestacións lingüísticas. Aplicación ás producións propias dos coñecementos adquiridos. Análise do rexistro en producións alleas.

- Recoñecemento da presentación e corrección ortográfica como dúas propiedades textuais que se deben aplicar ás producións propias. Casos de ortografía dubidosa.
- Texto descritivo: intención comunicativa, estrutura formal e de contido, e características lingüísticas. Substantivo e adxectivo: xénero e número, o grao do adxectivo, as conxuncións comparativas.
- Texto expositivo: intención comunicativa, estrutura formal e de contido, e características lingüísticas. Outras palabras adnominais (artigo, demostrativo, posesivo, cuantificadores e identificadores). Caracterización e tipoloxía.
- Texto narrativo: intención comunicativa, estrutura formal e de contido, e características lingüísticas O verbo: a conxugación verbal regular e irregular. Perífrases verbais. O infinitivo conxugado: descrición e usos.
- Texto argumentativo: intención comunicativa, estrutura formal e de contido, e características lingüísticas. Os conectadores: preposicións e conxuncións. Caracterización e tipoloxía. As locucións prepositivas. O adverbio: caracterización e tipoloxía. As locucións adverbiais.
- Texto dialogado: intención comunicativa, estrutura formal e de contido, e características lingüísticas. Os pronomes: caracterización e tipos; funcións e usos.

1.1.2 Criterios de avaliación

1. Interpretar diferentes tipos de discursos escritos e a situación en que se desenvolven, captando o sentido global e a intención do discurso, a mensaxe e as súas ideas principais e secundarias.

Con este criterio preténdese avaliar a capacidade do alumnado para comprender e valorar na súa integridade textos de distinta natureza, e de recoller as ideas fundamentais en resumos, esquemas ou mapas conceptuais, logo de aplicar distintas estratexias e coñecementos de carácter lingüístico, sociolingüístico e pragmático.

Ademais, o alumnado debe ser capaz de identificar a intención comunicativa dun texto (información, opinión ou persuasión) e de emitir xuízos críticos sobre el.

2. Compoñer producións escritas planificadas sobre temas de actualidade ou curriculares, adecuadas á situación e á intención comunicativa desexada, con coherencia, cohesión e corrección ortográfica, ademais dunha coidada presentación.

Trátase de verificar a capacidade do alumnado para se comunicar por escrito de xeito planificado, ben sobre papel ou ben en soporte dixital.

Valorarase a presentación clara e ordenada, a corrección gramatical e o uso dun rexistro acaído á situación comunicativa, a selección e a presentación do tema e das ideas de xeito lóxico, así como a adecuada utilización de mecanismos de cohesión lingüística que doten estas producións de certa entidade.

3. Caracterizar e identificar diferentes tipos de textos escritos procedentes de diversos contextos comunicativos da vida social e cultural, sobre todo dos ámbitos científico e académico, e dos medios de comunicación.

Este criterio refírese á valoración da capacidade para identificar o tema, a estrutura formal e informativa, e o nivel de adecuación de diversos tipos de textos pertencentes a diferentes ámbitos de uso.

Igualmente preténdese comprobar se o alumnado é quen de manexar o tipo de texto máis oportuno para cada situación comunicativa que se lle presente na súa vida cotiá.

4. Coñecer os conceptos teóricos, as normas de uso e os procedementos lingüísticos (flexión, clasificación, análise, etc.) propios da gramática galega.

Trátase de verificar o coñecemento formal e a capacidade de reflexión sobre a lingua que posúe o alumnado, a cal se observará a partir da súa capacidade de indución sobre textos de distinta natureza.

5. Utilizar sistematicamente os coñecementos lingüísticos para comprender e analizar textos alleos de distintos ámbitos sociais e para producir, compor e revisar textos propios e de temáticas diversas.

Con este criterio trátase de comprobar se o alumnado é quen de transferir e aplicar de xeito reflexivo os coñecementos adquiridos sobre o sistema lingüístico, co fin de mellorar a recepción de textos, e a revisión e composición das propias producións.

6. Coñecer e utilizar un caudal léxico apropiado e amplo (palabras, frases feitas, combinacións, fórmulas sociais ou elementos discursivos) que incremente non só o vocabulario receptivo, senón, sobre todo, o de tipo produtivo.

Este criterio ha servir, por unha banda, para comprobar a adquisición dun léxico receptivo que permita mellorar e ampliar a comprensión de textos de distinto tipo e grao de complexidade.

Por outra parte, trátase de verificar se o novo caudal léxico que se vaia adquirindo é comprendido, retido e reutilizado adecuadamente en producións propias cada vez máis elaboradas.

7. Diferenciar as variedades internas da lingua e identificar as interferencias lingüísticas e as desviacións da norma.

Preténdese que o alumnado sexa quen de recoñecer nos textos a información que determinadas marcas lingüísticas proporcionan sobre a súa cronoloxía, a procedencia xeográfica do emisor, o grupo social a que pertence ou o contexto en que se producen.

Así mesmo, terase en conta a capacidade do alumnado para aplicar estes coñecementos ás propias producións evitando, sobre todo, a utilización de interferencias de sistemas lingüísticos alleos.

1.2 Lingua castelá

1.2.1 Contidos

Comunicación

- Lingua oral e lingua escrita.
- Niveis da linguaxe: estándar, coloquial e culto.

Tipoloxía textual

- Variedades do discurso.
 - Descrición.
 - Narración.
 - Exposición.
 - Argumentación.
 - Instrución.
- Ámbitos temáticos:
 - Científico-técnico: documentos técnicos e textos científico-divulgativos.
 - Xornalístico: textos informativos (noticia) e textos de opinión.
 - Administrativo: cartas, solicitudes e instancias.
 - Humanístico: textos históricos e filosóficos a nivel divulgativo.
 - Literario: textos poéticos, dramáticos e novelísticos.

Comprensión de textos

- Lectura.
- Elaboración de esquemas e resumos: xerarquización de ideas.
- Comentario de textos procedentes dos medios de comunicación e de uso académico (a lingua na aprendizaxe) e social (a lingua nas relacións institucionais).

Produción e estruturación de textos

- Unidade e progresión temática, coherencia e adecuación.
- Cohesión textual: mecanismos de cohesión.
- Oracións, parágrafos e conectadores textuais.
- Léxico e semántica: sinonimia, antonimia, denotación e connotación, locucións e frases feitas.
- Corrección ortográfica.
- Estilo e presentación.

Gramática

- Morfosintaxe da oración composta.
- Suxeito: grupo nominal. Núcleo e complementos.
- Predicado: grupo verbal. Núcleo e complementos.

1.2.2 Criterios de avaliación

1. Coñecer a linguaxe e as súas funcións máis salientables, con especial atención á súa finalidade comunicativa e á súa dimensión social, xa que implica unha interacción entre persoas que comparten unha cultura que lles permite a relación e o intercambio de información, en distintos contextos e situacións comunicativas, xunto co concepto de competencia no ámbito lingüístico.

Con este criterio preténdese avaliar a análise da linguaxe como acto comunicativo oral ou escrito da información que transmite, a relación entre a persoa emisora e a receptora, a canle empregada, o rexistro e a súa adecuación a cada contexto.

2. Compor textos escritos de certa extensión e complexidade, pertencentes a ámbitos de uso diversos, recoñecendo os mecanismos que lles dean coherencia e cohesión consonte as súas estruturas formais

Preténdese avaliar con este criterio a competencia comunicativa e discursiva do alumnado na composición de textos variados, con rigor, claridade e corrección, demostrando o coñecemento e a aplicación das propiedades textuais, de estruturas organizativas, conectadores e outros mecanismos de cohesión nas súas producións orais e escritas.

3. Saber caracterizar e analizar diferentes clases de textos, literarios ou pertencentes a outros ámbitos de uso, poñendo de relevo os trazos máis significativos do xénero ou subxénero ao que pertencen, os códigos expresivos e estéticos empregados, analizando as súas características lingüísticas e a súa adecuación ao contexto.

Con este criterio preténdese avaliar a capacidade para identificar e analizar os textos de diferentes xéneros tendo en conta distintos criterios de clasificación e mais os factores que interveñen na súa produción e establecer relacións cos seus trazos lingüísticos máis relevantes, valorando a adecuación e eficacia do rexistro utilizado en cada contexto. Ase mesmo a capacidade para entender e identificar as características propias dos textos literarios como produto dunha corrente estética determinada e reflexo dunha conciencia intercultural, así como a capacidade de establecer relacións entre obras de autoras e autores de distintos períodos literarios.

4. Identificar o tema, a estrutura de textos literarios ou pertencentes a outros ámbitos, analízalos de forma que se recollan as súas características discursivas e os elementos que os articulan, tendo en conta modelos ou esquemas textuais, así como interpretalos de forma construtiva e crítica. Utilizaranse tamén nos textos literarios os coñecementos sobre as formas literarias, os distintos períodos, movementos, escritoras e escritores pondo en práctica as competencias comunicativas.

Con este criterio preténdese avaliar a capacidade de establecer unha xerarquía de ideas, tema principal e temas secundarios de textos dialogados, argumentativos de divulgación científica, técnica, humanísticos; de textos do ámbito dos medios de comunicación, especialmente os de carácter interpretativo, artigos de opinión, editoriais, facendo inferencias a partir de informacións que se repiten no texto e dos propios coñecementos; e de obras literarias de distintas épocas incidindo de maneira especial nas obras de autoras e autores relevantes do século XX, no seu contexto histórico, social e cultural; relacionándoas con outras obras anteriores ou da época da mesma autoría.

5. Caracterizar e analizar os niveis da lingua: fónico, morfosintáctico, léxico-semántico e pragmático.

Con este criterio preténdese avaliar a adquisición de determinados coñecementos sobre a lingua e o seu emprego de xeito sistemático e reflexivo en relación coa caracterización e a análise dos niveis da lingua fónico, morfosintáctico, léxico-semántico e pragmático.

Avaliarase, así mesmo, a valoración positiva do uso correcto das normas e a importancia da súa existencia.

6. Aplicar as normas gramaticais, ortográficas e tipográficas actuais e valorar a súa importancia social e identificar e analizar os desvíos da norma máis frecuentes (como falta de concordancia, vulgarismos morfosintácticos, anacolutos e incoherencias sintácticas).

O obxectivo é avaliar o coñecemento das normas gramaticais, ortográficas e tipográficas e o seu bo uso no ámbito lingüístico. Preténdese tamén avaliar a capacidade para identificar aqueles usos incorrectos da lingua (como falta de concordancia, vulgarismos morfosintácticos, anacolutos e incoherencias sintácticas) e facer as correccións pertinentes

1.3 Matemáticas

1.3.1 Contidos

Aritmética e álgebra

- Conxuntos numéricos.
 - Conxuntos dos números naturais, enteiros e racionais. Operacións.
 - Números irracionais.
 - Conxunto de números reais. A recta real. Ordenación. Valor absoluto. Distancia. Intervalos.
 - Estimación e aproximación de cantidades. Truncamento e redondeo. Erros.
 - Proporcionalidade. Magnitudes directamente e inversamente proporcionais.
 - Potencias e raíces.
 - Notación científica. Operacións con notación científica.
 - Logaritmos decimais.
 - Uso da calculadora.
- Polinomios.
 - Expresións polinómicas cunha indeterminada.
 - Valor numérico.
 - Operacións con polinomios.
 - Algoritmo de Ruffini. Teorema do residuo.
 - Raíces e factorización dun polinomio.
 - Simplificación e operacións con expresións fraccionarias sinxelas.
- Ecuacións.
 - Ecuacións de primeiro grao e de segundo grao cunha incógnita.
 - Ecuacións polinómicas con raíces enteiras.
 - Ecuacións irracionais sinxelas.
 - Ecuacións exponenciais e logarítmicas sinxelas.
- Sistemas de ecuacións con dúas ou tres incógnitas.
 - Sistema de ecuacións lineais. Sistemas equivalentes.
 - Sistemas compatibles e incompatibles.
 - Solución dun sistema: determinado e indeterminado. Resolución de sistemas polo método de Gauss.
 - Resolución de problemas mediante formulación de sistemas.

Xeometría

- Medida dun ángulo en radiáns.
- Razóns trigonométricas dun ángulo.

- Uso de fórmulas e transformacións trigonométricas na resolución de triángulos e problemas xeométricos diversos.
- Vectores libres no plano.
 - Operacións.
 - Produto escalar.
 - Módulo dun vector.
- Ecuacións da recta.
 - Posicións relativas de rectas.
 - Distancias e ángulos.
 - Resolución de problemas.
- Idea de lugar xeométrico no plano. Cónicas.

Funcións e gráficas

- Expresión dunha función en forma alxébrica, por medio de táboas ou de gráficas.
 - Aspectos globais dunha función.
 - Utilización das funcións como ferramenta para a resolución de problemas e a interpretación de fenómenos sociais e económicos.
- Interpolación e extrapolación lineal. Aplicación a problemas reais.
- Funcións reais de variable real: clasificación e características básicas das funcións polinómicas, racionais sinxelas, valor absoluto, parte enteira, trigonométricas, exponenciais e logarítmicas.
- Dominio, percorrido e extremos dunha función.
- Operacións e composición de funcións.

Estatística e probabilidade

- Estatística descritiva unidimensional.
 - Variables discretas e continuas.
 - Reconto e presentación de datos. Determinación de intervalos e marcas de clase.
 - Elaboración e interpretación de táboas de frecuencias, gráficas de barras e de sectores. Histogramas e polígonos de frecuencia.
 - Cálculo e interpretación dos parámetros de centralización e dispersión usuais: media, moda, mediana, percorrido, varianza e desviación típica.
- Probabilidade.
 - Experiencias aleatorias. Sucesos.
 - Frecuencia e probabilidade.
 - Probabilidade simple e composta.
 - Distribucións bidimensionais. Correlación e regresión lineal.
 - Distribución binomial e normal.

1.3.2 Criterios de avaliación

1. Utilizar correctamente os números reais, as ecuacións, os sistemas de ecuacións e as inecuacións no contexto da resolución de problemas, e saber interpretar os resultados obtidos.
2. Resolver problemas xeométricos e outros que dean lugar a sistemas de ecuacións lineais de, como máximo, tres incógnitas.
3. Resolver problemas concretos e expresalos en linguaxe alxébrica, utilizando técnicas alxébricas para os resolver.
4. Saber aplicar diferentes técnicas de resolución de triángulos a partir dunha representación xeométrica.
5. Utilizar os vectores e as súas operacións no plano para resolver problemas extraídos de situacións da xeometría, e ser capaz de interpretar as solucións.
6. Utilizar as ferramentas alxébricas para resolver problemas afíns e métricos no plano (medida de ángulos, lonxitudes e resolución de triángulos).
7. Identificar as formas correspondentes a algúns lugares xeométricos do plano e analizar as súas propiedades métricas.
8. Interpretar xeometricamente o significado de expresións analíticas correspondentes a curvas ou superficies sinxelas.
9. Identificar as funcións habituais (lineais, polinómicas, trigonométricas, exponenciais, logarítmicas e racionais sinxelas) que poden vir dadas a través de enunciados, táboas ou expresións alxébricas, e saber interpretar as gráficas para analizar as súas propiedades características e relacionalas con situacións reais que se axusten a elas, valorando a importancia da selección dos eixes, as unidades, o dominio e as escalas.
10. Analizar cualitativamente e cuantitativamente as propiedades globais e locais (dominio, continuidade, simetrías, periodicidade, puntos de corte, asíntotas e intervalos de crecemento) dunha función elemental sinxela que describa unha situación, e interpretar as gráficas para extraer información práctica que axude a interpretar o fenómeno do que se derive.
11. Interpretar a posible relación entre as variables dunha distribución bidimensional utilizando a recta de regresión e o coeficiente de correlación.
12. Utilizar a información achegada polos conceptos estatísticos de uso corrente (poboación, mostra, moda, media aritmética, mediana, dispersión, etc.) e inter-

pretar a devandita información na adopción de criterios, tendencias e decisións sobre situacións reais.

- 13.** Asignar probabilidades a sucesos correspondentes a fenómenos aleatorios simples e compostos, e a situacións que se axusten a unha distribución de probabilidade binomial ou normal.